

китѣ. Ще платя. Само бихъ желалъ другъ пътъ да се не случва това.

Дауловъ. Азъ бихъ искалъ тоя брой отъ вестника да се прибере и да не отива изъ провинцията. Защото мене ме знаятъ навсѣкжде. Единъ е Моисъ Дауловъ и не желая да се създаватъ предположения.

Градинаровъ. И азъ казвамъ същото. Дауловъ. Тогава ще дѣлимъ разноскитѣ

Градинаровъ. Азъ вече платихъ.

Дауловъ. Ето, за да разберете господинъ редакторе, че азъ съмъ честенъ човѣкъ —заповядайте (подава му нѣколко банкноти). Това е за услугата. А това, което се пада да повърна на господинъ Градинаровъ ще го уредимъ между насъ. Съгласенъ ли сте господинъ Градинаровъ?

Градинаровъ. Лесна работа е това господинъ Дауловъ. Вие ми дойдохте на помощъ и азъ ви благодаря.

Шайновъ. (Взель банкнотитѣ) Нѣмаше нужда, но . . . най-сетне разноски сж, ще ги взема.

Дауловъ. Само едно трѣбва да знаете. Това не бива да се повтаря. Защото създава!... Тогава да ходимъ, господинъ Градинаровъ. Господинъ редактора разбира колко е неприятно и повече нѣма да го безпокоя.

(Градинаровъ и Дауловъ си трѣгвагъ).

Шайновъ. (Отива и извиква Камбурова). Разбра ли какво изкарва тая комедия?

Камбуровъ. Чухъ презъ ключовата дупка. А това е такъвъ модусъ!

Шайновъ. Този Градинаровъ ще дойде